

imidlertid ikke komme ind paa, jeg skal derimod sige, at den Tanke er i alt Fald ikke rigtig. Da dette Forslag blev indbragt, var det ud fra den Betragtning, at det vilde samle et Flertal om sig her i Tinget. Vi havde Grund til at vente det ogsaa i Kraft af det Program, som for nylig var udstedt af „de 27“. Nu maa jeg naturligvis ikke gaa stærkt i Rette med det ærede Medlem for denne ubehagelige Vending overfor Partiet, han sagde nemlig Uimiddelbart derefter, at nu, da Regeringen havde taget Sagen op, var det en helt anden Ting. Det var selvfølgelig meget smukt sagt af ham overfor den nuværende Regering, og det kan jeg kun paaskønne. Altsaa, nu, da Regeringen havde taget Forslaget op, vilde det ærede Medlem ogsaa være med til at støtte det. Han vilde i alt Fald ikke nægte Regeringen at prøve sine Kræfter derpaa. Jeg vil derom sige, at Regeringen er meget villig til at prøve sine Kræfter paa dette Forslag, men naturligvis skulle ærede Medlemmer saa ogsaa bidrage til, at det bliver et Forslag, som det er værd at prøve sine Kræfter paa. Hvis der tages saa meget ud af det, som det ærede Medlem paa enkelte Punkter af sin Tale antydede, bliver Fornøjelsen ikke saa stor, at der er megen Glæde ved at sætte overvættes meget ind paa det.

Men det er jo muligt, at vi under Forhandlingerne i Udvalget komme til et Resultat, som kan være tilfredsstillende, saa at der virkelig kan samles et Flertal her i Folketinget om et Forslag af nogenlunde lignende Karakter som det, her er forelagt. Naar jeg venter en saadan Tilslutning, bygger jeg det ikke blot paa de Udtalelser, som hidtil ere blevne fremsatte, men ogsaa paa hele den Maade, hvorpaa Forhandlingerne i sin Tid foregik, da Lovforslaget vedtoges i 1908. Da var det nemlig saaledes, at man fra Venstres Side her i Tinget, som stemte for dette Forslag, sagde: Vi stemme for det som et første Skridt; det, der her sker, er, at vi tage den første Skanse fra den privilegerede Valgret for den almindelige Valgret. Naar ærede Medlemmer opfattede Vedtagelsen saaledes, stoler jeg paa, at de nu ville være med til Bestræbelserne for at tage det, som efter deres Opfattelse er den næste Skanse. Jeg haaber da, at dette Lovforslag maa blive underkastet en velvillig Behandling i Udvalget, og at det maa lykkes at samle et saa stort Flertal om det her i Tinget, at vi ogsaa paa dette Omraade kunne komme til en Forhandling

med Landstinget med Udsigt til et frugtbart Resultat.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Keiser-Nielsen): Af de ærede Ordførere for de andre Partier tror jeg, jeg nogenlunde hurtigt kan blive færdig med de to ærede Ordførere for Højrepartierne, idet de synes at stille sig saa langt borte fra de Tanker, vi her have fremsat, at man ikke kan vente en frugtbart Forhandling med dem her i Tinget, Forhandlingen maa hellere udskydes til Udvalget. Jeg skal blot overfor det ærede Medlem fra Hurup (Frøkjær) give en lille Forklaring paa en Udtalelse, han mente var noget utydelig, nemlig min Udtalelse om, at det tidligere Samarbejde mellem Amtsraad og Kommuneraad havde været nogenlunde godt, men efter den nye Valgmetode kunde man vente en hel Mængde Kævlery og Stridigheder. Sagen er den, at saaledes som saavel Sogneraad som Amtsraad efter den gamle Valglov vare valgte, udgik de egentlig af den samme Vælgerklasse, da bestod ogsaa Sogneraadens Flertal af de højstbeskattede. Men som de vælges nu, vil meget hyppigt Sogneraadens Flertal ikke bestaa af de højstbeskattede, hvorefter det efter vor Mening vil vise sig, at de højstbeskattede faa Flertal i Amtsraadet. Det var det, jeg sagde i min Indledning, idet jeg mente, at det vilde vise sig, at der vil blive etableret et Modsætningsforhold, der ikke tidligere har været, mellem Sogneraad og Amtsraad omtrent af samme Art som det, der er mellem Folketing og Landsting.

Ordføreren for Reformpartiet vil jeg takke, fordi han vistnok tilsagde Forslaget en Støtte, saafremt det førtes frem af Regeringen. Han havde ganske vist Betæneligheder, særlig vistnok ved Bestemmelsen om Fuldmyndighedsalderen, fordi, som han sagde, det Forslag, der tænkes forelagt om en Nedsættelse af Myndighedsalderen, byggede paa helt andre Betragtninger end Forslaget her. Det forstaar jeg ikke rigtigt, for det forekommer mig, at dersom man kan gøre den Betragtning gældende, at et Menneske, der ikke har naaet den nuværende Fuldmyndighedsalder, er i Stand til at varetage sine egne Sager, og at man derfor kan give ham fuld Myndighed, maa denne fulde Myndighed ogsaa kunne gælde for hans Forhold overfor Staten og Kommunen. Men i hvert Fald forekommer det mig, at hvis vi indføre Fuldmyndighedsalderen som den poli-